

Brev till Sophie Elkan från Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L 84:1 - 209

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2514

Falun. 1. 2. 1917.

(2559)

Kärvaste!

För en månad sedan var du här. Det är
lurtigt att tänka på. Om det bara inte hade
varit så förstärkande kallt. Nu är det ju mänskligt, se-
dan ett par dar tobaka. Man kan gå ut, utan schal om
öronen och att åka är en ren delice. Fix blir vildare,
för var dag. Han har stått och blivit stark under vinters-
kölden och nu håller han på att skena med oss bara
av övermod över sina krafter.

Tack för brevet. Jag var verkligen så glad, då jag
kände, att Nylan var borta på tisdag. Jag hoppas
att du inte var långvarigare hos er än hos oss. Det
är annars bra farligt på begravingar. Med Louise
magnus förhåll sig så, efter vad jag nu
minns, att det var jag, som skickade jul-
och nyårskort före jul och han svarade efter
jul, men ett sådant svarskort brukar ju inget
tacka för. Emellertid skall jag försöka kom-
ma ihåg jultidens årsdagen.

I söndags varo Geroa, jag, Valborg fröken
på Kappellulas hos fru Elöfsan. Sedan åka
vi midldag på Tiskrägen. Men efter

2559.

midelagen blev frökne så sjuk, huovdvärk,
 sade han, men naturligtvis var det från magen det
 kom, och jag måste skicka efter kistne och fara hem,
 så att hon fick lägga sig. På måndagen var
 han också skral, men på tisdag någorlunda och
 då sände jag ästad hemme till sin syster i
 Gävle för att han skall få rådföra doktorn där,
 som är mycket styg. Det var skönt, att på ästad
 hemme. Jag har så länge haft sjuka, gamla män
 nickar omkring mig, så jag har inte säga vad
 jag längtar efter en frisk ungdomning, som askar
 och förmår något. Det var en stor missräkning,
 att frökne skulle bli så här klen. Det är nog åt gallen.
 Det märks ja på tyngret också. Valborg har idag rest
 till Stockholm på ett vroskifte, så att nu är jag ta-
 talt ensam, men det är bara mytligt.

Jag skulle ha talt om för dig en sak från general
 Konsulns middag. Han frågade så här: "Var finns Sophia
 Elkar nu för tiden?" "Han är nu i Jämsborg," så jag
 "Ja, jag läste hennes John Hall," så han, "men bara för
 stå delar. Den andra vågade jag mig inte på." Han
 hade inte orkat läsa den, därför att det var för oro-
 ande "att det kunde gå så galat." Han var själo en-
 nika, bartskämd mig man ur ett gammalt handbo-
 kus och vetur net. hur det skulle stäta.

Ja den ena går och umbrar på madams Bolands äre
 en annan på John Halls!

Allt gått, mycket härligt
 Sitt till